— *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* póstafgreiðslu á Eskifirði. — Þótt jeg hafi ekki enn fengið fullnaðarsvar frá innanríkisstjórninni með tilliti til fyrirkomulags þess, sem þjer, herra landshöfðingi, hafið lagt til með í þóknanlegu brjefi frá 18. f. m. um póstsendingar milli hinnar ensku póststjórnar og hinnar íslenzku, hefi jeg komizt að raun um, að búið sje að semja við hina ensku póststjórn um þetta fyrirkomulag, og vil jeg því ekki láta hjá líða að tjá yður hjer með þjónustusamlega til þóknanlegrar leiðbeiningar og aðgjörða, að jeg fellst á tillögur yðar um, að í staðinn fyrir brjefhirðing á Eskifirði verði þar framvegis stofnuð póstafgreiðsla. **80** 17. apríl.

Jeg leggst ekki undir höfuð að geta þess, að eg skil orð yðar, herra landshöfðingi, í nefndu brjefi frá 18. f. m. svo, að íslenzk póstbrjef, sem til Englands eiga að fara, muni ávallt verða send beinlínis til hins síðasta reglulega komustaðar póstgufuskipsins á Íslandi, á leiðinni til Kaupmannahafnar, og verð jeg því að álíta það rjettast, að leggja niður póstafgreiðslu en taka upp í staðinn brjefhirðingu á Djúpavogi, þar sem eptir ferðaáætluninni að eins Arkturus kemur við, þegar veður leyfir.

— *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* póstsendingar til Englands. — Eptir að jeg hafði meðtekið frá innanríkisstjórninni tilkynningu um, að póststjórnin á Englandi hafi gjört nauðsynlega ráðstöfun til þess, að brjefum til Íslands, að Reykjavík frá skilinni, muni framvegis á ferðum hinna íslenzku gufuskipa, þar sem skipin fara í kringum landið, áður en þau koma til Reykjavíkur, verða beint til hins fyrsta komustaðar skipsins á Íslandi, Eskifjarðar eða Seyðisfjarðar, hefi jeg í dag mælzt til þess af hinu sameinaða gufuskipafjelagi, að formönnum póstgufuskipanna yrði skipað á hinum tjeðu ferðum að afhenda þau ensku póstbrjef, sem ekki eiga að fara til Reykjavíkur, póstafgreiðslumanninum á þeim stað, er skipið kemur fyrst við á, hvort sem það er heldur Eskifjörður eða Seyðisfjörður eptir ferðaáætluninni, og í annan stað að leyfa þessum póstafgreiðslumönnum að minnsta kosti 4 stunda frest, til að skipta póstsendingunum niður á þær hafnir, er þær eiga að fara á. **81** 1. maí.

Þetta læt jeg ekki hjá líða hjer með þjónustusamlega að tilkynna yður, herra landshöfðingi til þóknanlegrar leiðbeiningar, út af þóknanlegu brjefi yðar frá 18. marz þ. á. og í sambandi við brjef mitt frá 17. f. m.

— *Brjef* landshöfðingja *til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu um* síldarveiði Norðmanna. — Ráðgjafinn fyrir Ísland hefir í brjefi frá 16. f. m. vakið athygli mína á því, að samkvæmt skýrslu hins konunglega danska konsúls í Björgvin til utanríkisstjórnarinnar, sje útlit til þess, að í ár verði miklar skipaútgjörðir frá Norvegi til síldarveiða við austurstrendur Íslands. Út af þessu vil jeg hjer með mælast til þess, að þjer, herra amtmaður, skorið á sýslumennina í báðum Múlasýslunum, að þeir hafi nákvæmt eptirlit með því, að hinum gildandi lagaákvörðunum um fiskiveiðar útlendinga við Ísland sje hlýtt, einkum tilsk. 12. febr. 1872, sbr. tilsk. 13. júní 1787, 1. kap. 2. og 10. gr., en samkvæmt þeim eru fiskiveiðar í landhelgi við Ísland áskildar dönskum þegnum og engum öðrum. Aptur á móti er öllum heimilt að afla fiskjar fyrir utan landhelgi, og setja hin íslenzku lög engin takmörk fyrir því; en útlendum fiskiskipum er bannað að flytja afla sinn í land, hvort heldur á fastaland eða eyjar, eða hólma til þess að verka hann þar. **82** 3. maí.

82 3. maí. Samkvæmt tilskipun um kaupstaðina á Íslandi frá 17. nóv. 1786 getur hver útlendur maður, sem kemur hingað til að taka sjer bólfestu í kaupstöðunum, fengið sjer borgarabrjef samastaðar, ef hann lætur rita nafn sitt í borgaraskrána, vinnur borgaraeið og fær hjá hlutaðeigandi yfirvaldi borgarabrjef, þó verður hann áður að vinna Danakonungi hollustueið, ef hann ekki þegar áður er danskur þegn. Eptir þessum ákvörðunum, sem settar eru í 6. og 7. gr. nefndrar tilskip. og sem bera má saman við ákvarðanirnar í 8. gr., verður nákvæmlega að breyta, og einkum verður að gefa því gætur, að til þess að öðlast borgarabrjef, útheimtist að hlutaðeigandi setjist að í raun og veru í einhverjum kaupstað landsins, og gegni öllum þeim skuldbindingum, sem eptir lögunum liggja kaupstaðarborgurum á herðum með tilliti til sveitarútsvars og annara gjalda og skatta sbr. lög um tekjuskatt 14. júlí 1877, 10. gr.

83 4. maí. — *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* strandsiglingar póstgufuskipanna. — Eptir að ráðgjafinn fyrir Ísland hefir skrifast á við hið sameinaða gufuskipafjelag út af bœnarskrá þeirri, sem þjer, herra landshöfðingi, senduð hingað með þóknanlegu brjefi frá 22. marz þ. á., og þar sem farið var fram á breytingar á ferðaáætlun póstgufuskipanna um Ísland í ár, skal hjer með þjónustusamlega tjáð yður til þóknanlegrar leiðbeiningar, að engin breyting getur orðið á umræddri ferðaáætlun póstgufuskipanna þetta ár. Aptur á móti hefir gufuskipafjelagið tjáð sig fúst til næstkomandi ár að fallast á slíkar breytingar í hinni núverandi ferðaáætlun, að annmarkar þeir geti horfið, sem bent er á í tjeðri bœnarskrá að því leyti, er lýtur að Reykjavík og Vestmannaeyjum, en fjelagið áskilur sjer, áður en nokkuð sje fast ákveðið í þessu tilliti, að sjá, hvernig strandsiglingar gufuskipanna takist í ár.

84 11. maí. — *Brjef* landshöfðingja *til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu um* sparisjóðinn á Siglufirði. — Samkvæmt tillögum yðar herra amtmaður vil jeg hjer með endurveita sparisjóðnum í Siglufirði um næstkomandi 10 ár eða til 10. október 1889 þau hlunnindi, er samkvæmt tilskipun 5. júní 1874 voru veitt tjeðum sjóði með brjefi mínu frá 10. október s. á.[1] Endurveiting þessi er bundin hinum sömu skilyrðum, sem tiltekin voru í nefndu brjefi mínu.

Þetta er tjáð yður herra amtmaður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigöndum.

85 14. maí. — *Brjef* landshöfðingja *til stiptsyfirvaldanna um* heytoll og ljóstoll af útibúi. — Í brjefi frá 11. þ. m. sögðu stiptsyfirvöldin mjer þóknanlegt álit sitt um fyrirspurn Þ. Bergþórssonar um, hvort sjer beri að fóðra nema 1 lamb á ári fyrir prest sinn og gjalda nema 1 ljóstoll, þó að hann auk hinnar eiginlegu ábúðarjarðar sinnar Leikskála hafi útibú á annari eignarjörð sinni Þorsteinsstöðum í sömu sókn, en á henni hafi þar að auki verið 2 húsmenn, er hafi greitt sinn hálfan ljóstoll hvor og annar fóðrað 1 lamb fyrir prestinn.

Um leið og jeg get þess, að jeg sje stiptsyfirvöldunum samdóma um, að bóndi, er hefir útibú á jörð, sem sjerstaklega er metin til dýrleika, sje skyldur til að greiða öll lögboðin gjöldaf þeirri útjörð sinni og þar á meðal heytoll og ljóstoll, vil jeg mælast til þess, að þjer tjáið spyrjandanum, að honum sje frjálst að leita úrskurðar dómstólanna um þetta mál.

1) Stjórnartíðindi 1874, B. 15.